

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzczak

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa L. GmbH & Co KG z siedzibą w G. , S. S., C. S., R. S.,
U.W., S. H., S. S., A. W., W. S., R. W. i B. B.

przeciwko G. spółce z o.o. z siedzibą w B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 września 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 8 lutego 2019 r., sygn. akt I ACa 547/18,

i wystąpienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 9 maja 2022 r.,

**dokонуje wykładni wyroku z dnia 28 października 2021 r.,
V CSKP 94/21 i wyjaśnia, że rozstrzygnięcie to dotyczy
zaskarżonego skargą kasacyjną pozwanej wyroku Sądu
Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 8 lutego 2019 r., I ACa 547/18
oddalającego apelację pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego
we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2017 r., I C 2070/15.**

UZASADNIENIE

Powodowie wnieśli o zasądzenie od G. spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w B. na rzecz L. GmbH & Co KG w G. kwoty 108.620 zł, na

rzecz S. S. i S. H. kwot po 139.133,66 zł, na rzecz C. S. i A. W. kwot po 94.140,06 zł, na rzecz R. S. i S. S. kwot po 143.616,12 zł, na rzecz R. W., B. B. kwot po 97.151,06 zł, na rzecz W. S. kwoty 264.650,56 zł, na rzecz U. W. kwoty 441.790,91 zł. Kwot tych żądali z odsetkami od dnia wniesienia pozwu, jako odszkodowania za wyrządzone im szkody.

Wyrokiem z 12 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu (pkt I) zasądził od pozwanej na rzecz powodów: 1) L. GmbH & Co KG w G. kwotę 108.620 zł, 2) S.S. kwotę 73.153 zł, 3) C. S. kwotę 46.919 zł, 4) R. S. kwotę 75.757 zł, 5) U. W. kwotę 256.649 zł, 6) S. H. kwotę 73.135 zł, 7) S. S. kwotę 75.757 zł, 8) A. W. kwotę 46.919 zł, 9) W. S. kwotę 146.540 zł, 10) R. W. kwotę 46.919 zł, 11) B. B. kwotę 46.919 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 8 czerwca 2014 r. oraz (pkt II) w pozostałej części powództwo oddalił i orzekł o kosztach postępowania.

Wyrok Sądu Okręgowego z 12 grudnia 2017 r. zaskarżyła apelacją pozwana co do rozstrzygnięcia w pkt I i wniosła o jego zmianę przez oddalenie powództwa w całości oraz w pkt III przez stosowną zmianę orzeczenia o kosztach.

Wyrok Sądu Okręgowego z 12 grudnia 2017 r. zaskarżyli apelacją powodowie w zakresie rozstrzygnięć w pkt II i wniesli o jego zmianę przez zasądzenie na rzecz: 1) S. S. kwoty 65.980,66 zł, 2) C. S. kwoty 47.221,06 zł, 3) R. S. kwoty 67.859,12 zł, 4) U. W. kwoty 185.141,91 zł, 5) S. H. kwotę 65.998,66zł, 6) S. S. kwoty 67.859,12 zł, 7) A. W. kwoty 47.221,06 zł, 8) W. S. kwoty 118.110,56zł, 9) R. W. kwoty 50.232,06 zł, 10) B. B. kwoty 50.232,06 zł oraz w pkt III przez stosowną zmianę orzeczenia o kosztach.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z 8 lutego 2019 r. oddalił obie apelacje od wyroku Sądu Okręgowego (pkt 1) i zniósł koszty postępowania apelacyjnego (pkt 2).

Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu zaskarżyła skargą kasacyjną wyłącznie pozwana, która wniosła o uchylenie tego wyroku i uwzględnienie jej apelacji od wyroku Sądu Okręgowego przez oddalenie powództwa w całości.

Skarga kasacyjna pozwanej została uwzględniona wyrokiem Sądu Najwyższego z 28 października 2021 r. (V CSKP 94/21), a sprawa przekazana

Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

Postanowieniem z 9 maja 2022 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zwrócił się do Sądu Najwyższego o dokonanie wykładni wyroku z 28 października 2021 r. (V CSKP 94/21) „odnośnie do zakresu uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 8 lutego 2019 r. (sygn. akt I ACa 547/18) poprzez wskazanie, czy uchylenie obejmuje w pkt 1 wyroku Sądu Apelacyjnego tylko rozstrzygnięcie w zakresie oddalającym apelację strony pozwanej”.

Wystąpienie poparli powodowie, zaś pozwana wniosowała o uchylenie tego postanowienia, twierdząc, że granice rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego są oczywiste w świetle przebiegu i wyników postępowania w kolejnych instancjach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawą wystąpienia Sądu Apelacyjnego jest art 352 k.p.c.

Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie było konsekwencją rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego. Granice tego rozpoznania wyznaczał art. 398¹³ § 1 k.p.c. Pozwana nie skarżyła korzystnego dla niej rozstrzygnięcia o oddaleniu apelacji powodów od wyroku Sądu Okręgowego. Nie miała zresztą interesu prawnego w takim zaskarżeniu, które - gdyby nastąpiło - to podlegałoby ocenie przy zastosowaniu art. 398⁶ § 2 k.p.c. Prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w części, w jakiej dotyczył apelacji powodów nie został zatem zaskarżony ani przez powodów, ani przez pozwaną i nie dotyczy go także rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w wyroku z 28 października 2021 r. (V CSKP 94/21). Rozstrzygnięcie to dotyczy oczywiście wyłącznie zaskarżonego przez pozwaną wyroku Sądu Apelacyjnego z 8 lutego 2019 r. oddalającego apelację pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego z 12 grudnia 2017 r.

Wobec wątpliwości Sądu Apelacyjnego, orzeczono jak w sentencji.

[as]

